

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I ENG325/ENG326 FOR 2014

Dato for handsaming i programstyret:

_____15.04.2015_____

Kommentarar frå programstyret:

Kristin Killie (UiA) har evaluert to emner i lingvistik: *Old English* og *Language attitudes*. Hun leverte evalueringsrapporten den 2. januar, 2014.

Sensoren er hovedsaklig positiv til de forskjellige aspektene ved kursene, for eksempel måten pensumet er lagt opp på, og problemstillingene emnene tar for seg. Sensoren peker på at det virker som om studentene er svært fonøyde med opplegget og med lærerne. Hun understreker at måten studentpresentasjonene styres på kan sees på som et pluss. Hun foreslår imidlertid at man vurderer å innføre en obligatorisk skriftlig innlevering, og at på dette nivået bør studentene ikke ha skoleeksamen; semesteroppgave eller hjemmeeksamen ville ha vært bedre egnet. Hun anbefaler semesteroppgave som læringsaktivitet/vurderingsform, og helst også en muntlig presentasjon. Sensoren har ingen kommentarer til studiekravene, og ingen innvendinger mot vurderingsprosessene som benyttes ved UiB.

På programstyremøtet den 15. april, 2015, ga lingvistene uttrykk for at de satte pris på sensorens evaluering, og formulerte ingen innvendinger mot den.

Fagkoordinator: _____Karol Janicki_____

Dato: _____17.4.2015_____

ENG325/ENG326 – evalueringsrapport

Kristin Killie, programsensor for engelsk språk ved UiB (2. januar 2014)

Evaluering av *ENG325 Masteremne i engelsk lingvistikk III: Old English* (våren 2014)

1. Pensum, innhold, læringsaktiviteter og vurderingsformer

Pensumet er lagt opp på klassisk vis, med ei introduksjonsbok og et utvalg artikler som fokuserer på noen få spesifikke tema. Dette er en fornuftig strategi. Det er lett å være overambisiøs på studentenes vegne ved å lage et emne som favner for vidt, og som skaper mer forvirring enn læring. Omfanget av pensum virker rimelig.

Emnet tar for seg ulike problemstillinger, forskningsparadigmer og metoder og skulle derfor være godt lagt opp til å oppnå det første læringsmålet som nevnes i emnebeskrivelsen, som er følgende:

Etter fullført masteremne i engelsk lingvistikk skal studenten ha god innsikt i teoretiske og metodiske innfallsvinkler for det feltet som er blitt gjennomgått og kjennskap til nyare forskning innanfor dette feltet.

Det virker som om studentene er svært fornøyd med læreren. Det ser også ut som om læreren har laget et godt opplegg, der det varieres mellom ulike læringsaktiviteter, og der studentene i høy grad blir aktivisert gjennom oppgaveløsning og studentpresentasjoner. Aktive læringsformer er som kjent svært viktig for læring, og det er nok enda viktigere når temaet er såpass komplisert og ukjent som gammelengelsk er for de fleste. Jeg vil spesielt framheve den måten læreren har lagt til rette for studentpresentasjonene gjennom gode og tydelige instruksjoner. Det å skulle presentere noe innen gammelengelsk er ingen lett oppgave for en novise, men her har studentene fått hjelp til fokusere på spesifikke temaer og til å strukturere arbeidet. Det at studentene blir bedt om å diskutere i hvilken grad dataene stemmer overens med bestemte hypoteser om gammelengelsk, gjør presentasjonene til små-skala forskningsprosjekter, som blir lagt fram mer eller mindre slik en forsker ville lagt fram sine data på en konferanse. Presentasjonene bidrar på denne måten til at studentene når læringsmålet om å erverve seg kunnskap om metodiske innfallsvinkler innen forskningsfeltet. Kunnskap som erverves gjennom praksis får jo som regel også bedre fotfeste enn kunnskap man kun har lest seg til.

Arbeidet med presentasjonene kan også bidra til å nå det andre læringsmålet for emnet, som er følgende:

Etter fullført emne skal studenten være i stand til å gi undervisning og drive forskning og anna fagleg utviklingsarbeid som gjeld temaet emnet omhandlar.

Et annet pluss ved å styre studentpresentasjonene på denne måten er at også de andre studentene vil få utbytte av dem. Når man kun gir studentene et tema for en presentasjon, uten noen retningslinjer, er det alltid en fare for at studentene ikke helt skjønner hva som er interessant og viktig og ender opp med å snakke om ting som er irrelevante eller selvfølgelig. Slik kaster man bort verdifull undervisningstid. Når man gjør ting som her, blir presentasjonene interessante og lærerike også for medstudentene. Altså fungerer studentene som lærere for hverandre. Veldig bra!

Jeg vil imidlertid foreslå at man vurderer å innføre ei obligatorisk skriftlig innlevering. En mulighet her er at studentene rett og slett leverer inn presentasjonen i skriftlig form også. Dette ville gi studentene verdifull skrivetrening, med mulighet for tilbakemelding på form, språk, metode og innhold.

Personlig er jeg enig i den studenten som mener at en på dette nivået ikke bør ha skole-eksamen. Hjemme-eksamen eller semesteroppgave er langt mer lærerikt og vil også bidra til å gi studentene skrivetrening før de setter i gang med MA-oppgaven. Disse vil således fungere som en læringsaktivitet, ikke bare som en test av faktiske kunnskaper. Bruken av semesteroppgave ville også bidra til at det tredje læringsmålet ble oppfylt, nemlig:

Studenten skal kunne planlegge og gjennomføre arbeidsoppgåver som strekkjer seg over ei viss tid.

Jeg kan ikke se at dette læringsmålet kan bli oppfylt når man ikke på noe stadium arbeider med arbeidsoppgaver som strekker seg over ei viss tid. Skole-eksamen er ikke egna til å nå dette læringsmålet. En semesteroppgave ville også være en god øvelse for studentene før MA-oppgaven. Hjemme-eksamen ville også være bedre i så henseende enn skole-eksamen.

En mulig modell som jeg selv har gode erfaringer med, er å ha semesteroppgave som vurderingsform, med veiledning og innlevering underveis, samt muntlig presentasjon av oppgaven, som obligatoriske undervisningsaktiviteter. Da får studentene øvelse i å jobbe med langsiktige prosjekter, de får anledning til å justere kursen som et resultat av veiledning, og de får lønn for strevet i form av gode karakterer dersom de har gjort en god innsats. En slik modell bidrar til at alle de ovennevnte læringsmålene blir nådd.

Det siste læringsmålet i emnebeskrivelsen er:

Han/ho skal sjølvstendig kunne halde fram med eiga kompetanseutvikling og spesialisering.

For å bli i stand til å videreutvikle egen kompetanse og spesialisering må man lære hvordan man gjør det, dvs. hvilke redskaper, kilder osv. man bruker. Det er godt mulig at det undervises om dette i

emnet, men det gis ikke informasjon om dette verken i den generelle eller den spesifikke emnebeskrivelsen. Jeg foreslår derfor at dette synliggjøres.

Eksamen

Se kommentaren i avsnittet over.

2. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentane sine prestasjonar

Jeg har ingen kommentarer til studiekravene. Dette emnet bør kunne tas av alle som har tatt bachelor i engelsk. Når det gjelder eksamenskrav, mener jeg, som nevnt over, at studentene burde ha hatt ei obligatorisk innlevering – eventuelt obligatorisk veiledning, obligatorisk innlevering og obligatorisk muntlig presentasjon, alle knytta til samme oppgave.

Det høye nivået på studentenes prestasjoner tyder på at de har hatt en god lærer.

3. Vurderingsprosessen som blir nytta i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikkje bestått

Jeg har ingen innvendinger mot vurderingsprosessene som benyttes ved UiB. Den møter alle lovens krav om upartiskhet og faglig kvalifisert bedømming. Bruken av bokstavskalaen er også det eneste fornuftige i et emne som dette. Bestått/ikke bestått ville ikke bidra til en høy nok motivasjon blant studentene.

4. I kva grad har du som programsensor deltatt i drøftingar i fagmiljøet om struktur og innhald i studieprogrammet og om dei vurderingsmetodane som blir nytta

Jeg har ikke deltatt i slike drøftinger, kun gitt tilbakemeldinger i skriftlig form.

5. Ev. særlege forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Jeg kjenner ikke til noen særlige forhold som kan nevnes her.

6. Rolla og oppgåvene som programsensor

Programsensorordninga synes å være et fornuftig tiltak. Det er viktig å få et eksternt blikk på det man holder på med, og ordninga kan føre til fruktbar erfaringsutveksling mellom lærestedene.

Evaluering av *ENG325 Masteremne i engelsk lingvistikk IV: Language attitudes* (våren 2014)

1. Pensum, innhold, læringsaktiviteter og vurderingsformer

Pensumet er lagt opp på klassisk vis, med ei lærebok og et utvalg av tekster fra forskningslitteraturen. En beveger seg fra det generelle til det spesifikke. Dette er fornuftig, og omfanget av pensum virker rimelig i forhold til temaet. Emnet tar for seg ulike problemstillinger og forskningsparadigmer samt holdninger til forskjellige aksenter og ulike metoder for å måle/avdekke slike holdninger. Det inneholder også en komponent om relevans for undervisning. Emnet skulle derfor være godt lagt opp til å oppnå det første læringsmålet som nevnes i emnebeskrivelsen, som er følgende:

Etter fullført masteremne i engelsk lingvistikk skal studenten ha god innsikt i teoretiske og metodiske innfallsvinklar for det feltet som er blitt gjennomgått og kjennskap til nyare forskning innanfor dette feltet.

De neste to læringsmålene for emnet er følgende:

Etter fullført emne skal studenten være i stand til å gi undervisning og drive forskning og anna fagleg utviklingsarbeid som gjeld temaet emnet omhandlar.

Studenten skal kunne planleggje og gjennomføre arbeidsoppgåver som strekkjer seg over ei viss tid.

Etter mitt skjønn er oppfyllelsen av disse læringsmålene helt avhengig av at man bruker semesteroppgave som læringsaktivitet/vurderingsform. Det å *lese* om andres forskning gjør deg ikke i stand til å *drive* med forskning og annet faglig utviklingsarbeid. Ei heller blir man i stand til å planlegge og gjennomføre arbeidsoppgaver som strekker seg over tid hvis man ikke konkret *jobber* med oppgaver som strekker seg over tid. Man kan nok i en viss grad oppnå disse målene også gjennom hjemme-eksamen, men denne jobber man jo med over et kortere tidsrom, og den har den ulempen at studentene ikke får noen tilbakemeldinger underveis (i hvert fall fremgår ikke dette av emnebeskrivelsen), som sterkt reduserer læringsutbyttet. Hjemme-eksamen er likevel sterkt å foretrekke foran skole-eksamen, der en ikke oppnår noen av de ovennevnte to læringsmålene. Både skole- og hjemme-eksamen bør suppleres med obligatoriske krav – helst både ei skriftlig innlevering og en muntlig presentasjon. Sistnevnte trenger ikke å omhandle et selvstendig tema, men kan være ei muntliggjøring av den skriftlige oppgaven.

Det siste læringsmålet i emnebeskrivelsen er:

Han/ho skal sjølvstendig kunne halde fram med eiga kompetanseutvikling og spesialisering.

For å bli i stand til å videreutvikle egen kompetanse og spesialisering må man lære hvordan man gjør det, dvs. hvilke redskaper, kilder osv. man bruker. Det er godt mulig at det undervises om dette i

emnet, men det gis ikke informasjon om dette verken i den generelle eller den spesifikke emnebeskrivelsen. Jeg foreslår derfor at dette synliggjøres.

2. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentane sine prestasjonar

Jeg har ingen kommentarer til studiekravene. Dette emnet bør kunne tas av alle som har tatt bachelor i engelsk.

Når det gjelder eksamenskrav, mener jeg, som nevnt over, at studentene burde ha hatt ei obligatorisk skriftlig innlevering og helst også en muntlig presentasjon. Også her kan man vurdere en modell med semesteroppgave, med veiledning og innlevering underveis, samt muntlig presentasjon av oppgaven, som obligatoriske undervisningsaktiviteter.

Det høye nivået på studentenes prestasjoner tyder på at de har hatt en god lærer.

3. Vurderingsprosessen som blir nytta i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikkje bestått

Jeg har ingen innvendinger mot vurderingsprosessene som benyttes ved UiB. Den møter alle lovens krav om upartiskhet og faglig kvalifisert bedømming. Bruken av bokstavskalaen er også det eneste fornuftige i et emne som dette. Bestått/ikke bestått ville ikke bidra til en høy nok motivasjon blant studentene.

4. I kva grad har du som programsensor deltatt i drøftingar i fagmiljøet om struktur og innhald i studieprogrammet og om dei vurderingsmetodane som blir nytta

Jeg har ikke deltatt i slike drøftinger, kun gitt tilbakemeldinger i skriftlig form.

5. Ev. særlege forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Jeg kjenner ikke til noen særlige forhold som kan nevnes her.

6. Rolla og oppgåvene som programsensor

Programsensorordninga synes å være et fornuftig tiltak. Det er viktig å få et eksternt blick på det man holder på med, og ordninga kan føre til fruktbar erfaringsutveksling mellom lærestedene.

Kristin Killie

Universitetet i Agder

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I ENGELSK LITTERATUR, MASTERNIVÅ FOR 2014

Dato for handsaming i programstyret: 15.04.2015

Kommentarar frå programstyret:

Rapporten fra programsensor inneholder noen nyttige innspill. Beklageligvis finnes det også en rekke uklarheter og faktafeil. Programstyret besluttet derfor at noen av disse burde påpekes i notatet fra fagkoordinator.

- Programsensor har ikke funnet noen begrunnelse for at det ble tilbudt emner både på 10 og 15 stp. Forskjellen på de to emne-variantene burde framgå av vedlagte emneomtalene, som spesifiserer hvilket studieprogram emnene tilhører.
- ENG336 hadde dette semesteret ingen L-variant.
- Undervisningen i de to emnevariantene var ikke adskilt. De ekstra samlingene for Lærerstudentene tok for seg tilleggspensum, ikke sekundærlitteratur ("secondary material").
- Når programsensor har inntrykk av at studentene i 10 stp.- og 15 stp.-emnene "follow almost the same schedule of readings and meetings", har det sin bakgrunn at undervisningen faktisk var felles for de to emnevariantene, med unntak av ekstra undervisning for å dekke tilleggspensum for 15 stp.
- Mens programsensor refererer til "the exam options available to each student", hadde hvert emne kun en eksamensform, annonsert på forhånd, uten valg for studentene.

- Eksamensoppgavene gitt til skoleeksamen i ENG336 og hjemmeeksamen i ENG335/ENG335L var lagt ved, ikke eksempler (“sample exams questions” [sic]).
- Evalueringsformen for ENG337/ENG337L var semesteroppgave, ikke hjemmeeksamen slik rapporten hevder. Studentene arbeidet med oppgaven gjennom hele semesteret, ut fra egen problemstilling, og uker uten undervisning var satt av til skriving og veiledning, slik det framgår av timeplanen.
- Rapporten etterlyser studentevaluering, og emnerapporten for ENG337/ENG337L oppsummerer både muntlig og skriftlig studentevalueringer, men disse ble av hensyn til studentanonymitet ikke lagt ved etter råd fra administrasjonen.

Fagkoordinator: ____Željka Švrljuga____

Dato: ____ 17.04.2015 ____

Sensor og evaluering: Emne Eng 335 and 335L (Hestetun), Eng 336 and 336L (Johannessen), Eng 337 and 337L (Vevle)

15 studiepoeng and 10 studiepoeng

Spring Semester 2014

The presentation of these three MA courses in the English section at University of Bergen are clearly laid out, and all three instructors presented the same material: a self evaluation of their course, the distribution of marks for exams; sample exams questions (except Vevle); reading lists; and schedules for each of the 8 weekly meetings; course descriptions, focusing often on the theoretical questions or reading/writing strategies employed in each course. The web presentations of each course are clearly state the requirements for the two forms of the course, and the exam options available to each student. Those students taking Eng 335L, 336L, and 337L follow almost the same schedule of readings and meetings as those in Eng 335 and 337 except for the additional meetings to discuss secondary material. This material is made easily available during the course. This seems to hold true for all these instructors as they commented in their self-evaluation. However since I was not presented any evaluation from the students, this may be clearer from a teacher's perspective than the students. Hestetun and Johannessen both mixed genres and periods in their courses and I thought presented their courses very effectively, but what I found confusing and often inconsistent is the reasons for the time between seminar meetings (no justification was offered). I would have like to see these periods of non-meeting listed as "reading weeks" and limited to no more than 7 calendar days between meetings for the sake of coherence.

Vevle's course was much more focused on one author, and the literary/theoretical problem of reading Blake's poems in a time of "revolutionary change". The course offered careful guidance through the readings and used the theoretical material effectively. I think however there needed to be more problematization of Blake's place within British Romanticism(s). Also I thought the use of the Blake archive a splendid idea involving students immediately in the visual and verbal richness of Blake's texts. English radicalisms during this period are quite complex and wonder if more time might be spent with Wollstonecraft. I also think there could have been more acknowledgement of the challenges of reading Blake as a visual and the verbal artist today as well as in the late 18th century. I did not receive copies of Vevle's essay questions, but I was very impressed how engaged with the course material students seem to be, both the visual and verbal examples.

The marking in all three courses seemed entirely fair and the distribution of marks was interesting in 335 and 335L (very narrow but very few students in this section), and in 336 and 336L and in 337 and 337L. All demonstrated an effective use of the whole range of grades and each essay or exam was marked with care.

Generally these three courses are a strong set of offerings for MA students at Bergen. They kept the students focused on a literary figure as a way into a period in Eng 337, or in another course a cultural problematic is outlined and repeatedly investigated in challenging ways Eng 335, or in the third course a “new” theoretical investigation was being tested which would have challenged students concepts of nationalism and cosmopolitanism, Eng 336. Each instructor used the required arbeidskrav effectively. However, I did find some things *not quite clear* in the distinction between “L” and not L courses; and in the choices students can make in the form of their examination. I realize after reading the instructors’ responses that this was the first time 10-point courses have been offered in the Bergen English section and I know that there needs to be some settling in time. Therefore in what follows, I would just like to ask some questions and not propose full answers.

In Tromsø we have had only 10-point courses for a number of years so my experience recently is only with this model. First, I wonder why you make or keep the distinction between 10 and 15-point courses? I do not see in the descriptions or web material a real justification for the distinction between these two forms of each course. (I think the distinction on the undergraduate level is more clearly drawn in based upon my previous evaluations.) Also it would save teaching hour resources (more time for research or thesis supervision) if the section only offered one version of each course. In Tromsø, after two years of “discussion” with a reluctant administration, we offer at the MA level only one version of a course to lector and literature students. And all testing and evaluation of their work must be the same for both groups of students.

I think the idea of an oral examination at the end of a MA course, extends the seminar approach announced clearly in all three courses and is a very interesting idea. This might be considered a requirement in *one* of the three courses each year, but I realize its assessment is expensive. Another question might be should students at the MA level, who will be writing a thesis, take a school exam of 6 hours as a focus for evaluation and how do they get feedback? I found sustained differences in the sophistication and level of analysis between the school exam answers and those of the essays. Might the English section consider making essay evaluation the only option? This is not to suggest that Johannessen’s school exam was an easy one or that the marking was in any way less rigorous. Finally I would like to suggest that the home exam period might be two-weeks rather than one, given the word count requirement (see Vevle papers) and the complexity of the questions presented in two of the courses. Students might need more time to absorb all the reading required in these courses and to present their arguments and analysis more effectively in the home exams. Otherwise I find the historical logic of each course and their thematic presentation and use of readings, very well established and easy for students to follow. The combinations of readings are well balanced in terms of the canon(s) of American/British literature and culture while suggesting new avenues of inquiry.

The evaluation of the exams presented (3-4 examples for each course) was fair and the students seem to respond well to the questions they were set. I also found a generally high level of engagement with all the material in each course’s reading list as demonstrated by the varieties of responses to the home exam and school exams. The essays were thoughtfully constructed and read

by the outside sensors and the instructors well within the range suggested for A to C marks. The failing marks (F) were richly deserved. D and E marks are more problematic, especially in MA courses but again my own reading seems to confirm their use in the papers provided. Also most of the students engaged with both primary and second material well, but those students who wrote home exams demonstrated more use of resources from library and website data bases and thus were able to demonstrate skills they would use in thesis writing.

I wish to thank the three instructors for sharing their material with me. It must have been a challenging semester to introduce these new 10 study point courses, and for the students to keep up with the reading demanded of them. But I think everything will work out well in the future with this kind of strong beginning.

Stephen Wolfe

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I **ASIA100** FOR HØSTEN 2014

Dato for handsaming i programstyret:

17.april 2015

Kommentarar frå programstyret:

Programstyret har diskutert programsensorrapporten for ASIA100, og mener den tegner et riktig bilde av emnet. Styret har imidlertid to merknader til rapporten:

- 1) Programsensor foreslår økt bruk av digitale lærebøker eller andre digitale ressurser på ASIA100. Fagmiljøet ser mye positivt i bruken av digitale ressurser, men er av den oppfatning at det er for tidlig å innføre det på et innføringsfag. Studentene trenger praktisk øving (skriving) når de skal lære nye tegn.
- 2) Programsensor anbefaler at businesskultur i Japan burde inngå som pensum på forelesningene i ASIA100. Programstyret vil her kommentere at ASIA100 er et svært komprimert emne, og at det bare er seks forelesninger i asiatisk kultur i løpet av semesteret. Fagmiljøet ser det slik at de har andre kulturelle aspekter de heller vil vektlegge enn businesskultur, men vil vurdere om den heller kan få større plass på andre emner senere i den japanske spesialiseringen.

Fagkoordinator: Harry Solvang

Dato: 17.april 2015

REPORT FROM PROGRAMSENSOR

Sachiko Shin Halley
Programsensor for the Bachelor Program in Japanese
Department of Foreign Languages
Faculty of Humanities
For the period of 2013-2017

REPORT 1: ASIA 100 (HØST 2014)

About the course: ASIA 100

This is a report on the course, ASIA 100, *Kultur, språk og historie i Øst-Asia*, which is offered as an introductory course for students of the Bachelor programs of Japanese language and Chinese language at the University of Bergen.

ASIA 100 is a 12 week long lecture course, taught for 2 hours a week. In the 13th week, the language test as a compulsory activity is offered separately to the students of Japanese language as well as the students of Chinese language.

ASIA 100 was first offered in autumn 2014. The purpose of the course is to provide a basic historical and geographical knowledge of East Asia, focusing on two the biggest nations, China and Japan, and introduce their languages to the students.

The course contents and teaching

The first seven classes of the course are common for both students specializing in Japanese language and Chinese language. The class is divided into one for the students of Japanese language and another for the students of Chinese language from the 8th to the 13th.

According to the semester plan, the contents of the classes from the 1st week to the 7th week are an introduction to East Asia in general, the history of China and Japan, the situation in East Asia in the modern period, education in China and Japan, and writing systems in East Asia; the contents of the classes for the students of Japanese language from 8th to 12th week focus on linguistic issues, emphasizing the practice of two kinds of Japanese scripts; and the course is examined in the 13th week.

Pensum

According to the pensum list, the following books are used:

First half of the semester: *A History of East Asia – from the Origins of Civilization to the Twenty-First Century* by Charles Holcombe, and "Kompendium" on Education in Japan and China

Second half of the semester: *Nihongo Kana – An Introduction to the Japanese Syllabary* (The Japan Foundation)

There is also a digital literature: Taylor, Martin & Insup: *Writing and Literacy in Chinese, Korean and Japanese*, John Benjamins, 1995.

A History of East Asia – from the Origins of Civilization to the Twenty-First Century is one of few books providing an overview history of East Asia at an introductory level. Most students are satisfied with the book according to their evaluation. The Japan Foundation's *Nihongo Kana* has a very good reputation among the learners. The students who used this book are satisfied, according to their evaluation. I conclude that the two books are suitable for the course.

Evaluation

At the end of the semester, a 3 hour long written examination is offered. The results of the examination are graded by the characters A-F, of which the F is fail. Completion of the course gives 10 study points.

Comments

It is common that Japanese language programs at various institutions offer some courses which teach Japanese culture and history as part of the program, so that the students have basic knowledge about Japan. ASIA 100 teaches also Chinese history and Sino-Japanese relations to the students of Japanese language, which I think is very good. Japan has had

close contact with China and has been culturally influenced a lot in through history, therefore it is very useful for the students studying the Japanese language to have perspective on both nations and their relations.

The course also introduces education in Japan. Since the students of the Japanese language program later study at universities in Japan, this part of the course gives practical information to the students. In relation to this, it would be a good idea to provide an introduction to business culture in Japan. This is useful in the academic area as well, based onto judge from feedback from the students of my teaching of Japanese culture within my Japanese language courses at NTNU.

In the second half of the semester, the course teaches basic Japanese language including the writing system. It is very good to give the students plenty of time to learn and practice Japanese script in order to make the further learning process more efficient. According to the students' evaluation, some students did not use the textbook (*Nihongo Kana*). It might be a good idea to introduce some more digital resources for learning Japanese script, as some students seem to prefer digital tools to books judging by the students taking the Japanese language courses at NTNU.

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I SPANSK SPRÅK (SPLA101 OG SPLA201/251) FOR 2014

Dato for handsaming i programstyret: 27.08.2014

Kommentarar frå programstyret:

Programsensor Ane Christiansen har ferdigstilt rapportane for SPLA101 og SPLA201/251 (våren 2014). Medlemane i programstyret var einige om at rapportane til Christiansen var grundige og hadde fleire gode poeng.

I evalueringa av SPLA101 vert det peikt på at emneomtalen er uklar i høve til kva grad emnet er todelt mellom «grammatikk» og «praktisk språkbruk», og at studentar og førelesar tolkar omgrepet «praktisk språkbruk» ulikt. Dette omgrepet er uklart også i pensum og i eksamensoppgåvene. Omgrepet er no fjerna frå omtalane av dei nye emna i spansk språk som etter planen skal innførast frå januar 2016. Pensum vert også revidert på dei nye emna. I tillegg vert det i evalueringa av SPLA101 peikt på manglande studentevaluering, medan det vert kommentert at både undervisning og eksamensform fungerer godt.

Når det gjeld SPLA201/251, vert det også her peikt på at det er ei noko uklar todeling av emnet mellom «grammatikk, med særleg vekt på latinamerikanske variantar» og den andre delen av emnet, der det står at «Semantikk, pragmatikk, dialektologi, målsoge eller omsetjingsteori vil rotera mellom dei ulike semestra». Uklarheita gjeld særleg emneomtalen, då studentane samtale med programsensor virka til å ha rimeleg klart for seg korleis emnet var lagt opp og kvifor det var gjort slik. Christiansen sitt innspel om å klargjera ordlyden i emneomtalen er tatt til følge i emneomtalanane av dei nye emna i spansk språk som etter planen skal innførast frå januar 2016.

Det vert elles peikt på at både undervisning og vurderingsformer fungerer godt, men at ein kan vurdere å innføra obligatoriske oppgåver gjennom semesteret og også å erstatta gruppeundervisninga i si noverande form med andre undervisningsmetodar.

Fagkoordinator: _____Synnøve Rosales_____

Dato: _____10.04.2015_____

Programsensorrappport for SPLA201/251 Fordypning i spansk språk (15 studiepoeng)

Vår 2014

Ane Christiansen, programsensor for spansk språk 2013-2016

1. Innledning

Rapporten baserer seg på gjennomgang av emnebeskrivelser, forelesningsplaner, forelesningsnotater, skriftlig eksamen, to bacheloroppgaver, samtale med fire studenter den 26.03 og med en av de ansvarlige foreleserne samme dag. Den har med punktene som er beskrevet i programsensormappen samt noen ekstra punkter jeg fant det naturlig å ta med.

Jeg starter denne rapporten med en kommentar til emnebeskrivelsen da momentene som påpekes her er med på å danne grunnlaget for den videre vurderingen.

2. Emnebeskrivelsen

a) Mål og innhold

SPLA201 er eit fordypingsemne i spansk språk på 15 studiepoeng. Grammatikk, med særleg vekt på latinamerikanske variantar, blir gitt kvart undervisningssemester. Semantikk, pragmatikk, dialektologi, målsoge eller omsetjingsteori vil rotera mellom dei ulike semestra.

Dette emnet har grammatikk med hovedfokus på latinamerikanske varianter som hovedmål, mens det andre temaet inneværende semester er språkhistorie.

b) Undervisning og omfang

Det blir gitt grammatikkforelesingar to timar i veka i 12 veker, førelesingar i El español de América to timar i veka i 12 veker og gruppeøvingar to timar i veka i seks veker. Her får man inntrykk av at det er snakk om to separate temaer for forelesningsrekkene, mens gruppeundervisninga samler dem igjen. Videre står det av Studentane lyt ta aktivt del i seminara og gruppeøvingane, mellom anna med skriftlege oppgåver og munnlege innleiingar. Er seminar det samme som forelesninger eller er det et annet ord for gruppeøving? I tilfelle, hvorfor benyttes tre termer for undervisning? Dette kan virke forvirrende.

c) Læringsutbytte/resultat

Ved fullført emne skal studenten

- 1. ha gode kunnskaper i spansk, samt djupare innsikt i nokre utvalde emne relaterte til spansk grammatikk (morfologi, syntaks og pragmatikk).*
- 2. vera i stand til å analysera spansk språkstruktur og gjera greie for spanske grammatiske emne.*
- 3. ha fått djupare innsikt i språkvitskapleg teori og metode.*
- 4. ha kunnskap om ulike variantar innanfor spansk språk.*

Konklusjon:

Emnet framgår som tydelig todelt med fokus på fordypning, men beskrivelsen er forøvrig veldig generell. Ordlyden knyttet til undervisning er noe forvirrende.

Mulige tiltak:

Man bør gjennomgå hele emnebeskrivelsen og klargjøre ordlyden. Det bør kanskje også argumenteres noe for todelinga innad i emnet. Mål og innholdsbeskrivelsen bør gjøres klarere 2

for å tydeliggjøre hvilket fokus emnet har og hvorvidt det består av en eller flere deler og hva disse delene i tilfelle har til felles.

Læringsutbyttebeskrivelsene kunne med fordel ha vært mer konkrete, for eksempel ved å si at man skal lære om funksjonalistisk metode og/eller en deskriptiv tilnærming til grammatikk/språkanalyse, språkets syntaktiske, semantiske og pragmatiske funksjoner, syntaktisk analyse av komplekse setninger, morfologiske og syntaktiske enheter (gjerne eksemplifisert ved subjekt, predikat, objekter, syntagmer, undersetninger osv), samt vektlegge det kontrastive aspektet, både mellom spansk og norsk og mellom de ulike spanske variantene, da det framkommer av forelesningsnotatene at dette er en viktig del av studiet.

Konkretiseringseksempelene er hentet fra forelesningsplanen og undervisningsnotatene i grammatikk og jeg anbefaler å ta utgangspunkt i det man faktisk har tenkt til å jobbe med og så lage læringsutbyttebeskrivelsene ut fra disse. Det ville ha vært klargjørende for studentene og også for andre institusjoner i forbindelse med overgang fra en institusjon til en annen (både nasjonalt og internasjonalt) og framtidige arbeidsgivere som ønsker en nærmere innsikt i hva emnene inneholder.

Man bør også vurdere å studere Europarådets beskrivelser av de forskjellige nivåene og se om det er noe man kan bruke derfra. UiT og UiO refererer til nivåene derfra i sine utbyttebeskrivelser, og dette er noe fagmiljøet i Bergen også kan vurdere.

3. Forkunnskaper

Emnet har ingen formelle krav til forkunnskaper, men all undervisning skjer på spansk og forutsetter spanskkunnskaper tilsvarende SPLA101 og 105. For å kunne ta SPLA101 og 105 anbefales forkunnskaper tilsvarende Spansk II fra vgs. Det betyr at forkunnskapene som i praksis kreves for å kunne ta SPLA201 langt overstiger de forkunnskapene studentene kan ha tilegnet seg gjennom norsk skole. Den eneste logiske grunnen til at man ikke må ha bestått SPLA101 og 105 for å kunne ta eksamen i SPLA201 er at det skal være mulig å ta disse emnene parallelt. Foreleser syns det kan være litt vanskelig å tilpasse nivået da noen har 101 og noen har både 101 og 105, noe som gjør at nivået innad i gruppa er veldig varierende. De av studentene som har studert på UiB syns at nivået er passende, mens de som har studert ved andre institusjoner syns det har vært et stort nivåhopp fra 100-nivå til 200-nivå.

Mulige tiltak: Man bør vurdere å kreve avlagte eksamener på 100-nivå for å kunne fortsette på 200-nivå. Da dette emnet er en fordypning så bør man kunne kreve at de grunnleggende emnene er bestått i forkant. Dette er noe som bør diskuteres.

4. Læremiddel

Emnet har to lærebøker på pensumlista: Asociación de Academias de la Lengua Española (2010): *Nueva gramática de la lengua española* og Quesada Pacheco, Miguel Ángel (2010): *El español de América*. *Nueva gramática* ble valg fordi den har et spesielt fokus på latinamerikanske varianter, men foreleser i grammatikk syns at den er for vanskelig og har for få eksempler fra Latin-Amerika og ønsker å bytte den ut. Under læremiddelomtalen står det imidlertid følgende: *Fast pensum er 150 sider frå ei spansk grammatikkbok, og 50 sider frå boka El español de América. I tillegg kjem om lag 100 sider lingvistiske artiklar som tilrådd støttelitteratur. Det varierende penumet blir sett opp av faglærer og er på 100 sider. Totalt er pensum på kring 400 sider.*

Konklusjon: Man bør samkjøre pensumlista (den kalles både ”pensumliste” og ”litteraturliste”) og læremiddelomtalen. Eventuelt kan man tilføre ”artikler utdelt underveis” 3

eller lage et kompendium med de lingvistiske artiklene som er tenkt jobbet med gjennom semesteret i tillegg til de bøkene som er hovedverkene. Man bør også jobbe videre med å finne fram til et relevant pensum som vil gjøre det enklere å samkjøre de to delene av emnet noe mer.

5. Studieopplegg

Undervisningen gis i form av 2 timer forelesning i uka i 12 uker i hver av delene + gruppeundervisning. Oppmøtet er godt på forelesningene, men mindre godt på gruppeundervisningen. Studentene er stort sett fornøyde med undervisninga, men syns tematikken er noe springende med mange undertemaer. De hadde sett for seg en større grad av fordypning i færre temaer. I begynnelsen syns de det var vanskelig å se sammenhengen mellom de to delene, men den framstår klarere utover i semesteret, så følelsen av å ta to separate emner har blitt mindre etter hvert. Planen følges stort sett og de vet hva de har i vente når de går til undervisning, men de kunne ha ønsket seg noen flere referanser til læreverkene i forelesningsplanene. I gruppeundervisningen går de gjennom oppgaver som er lagt ut på forhånd og, i følge studentene, så gjør de stort sett oppgavene før de kommer. De syns at oppmøtet og deltakelsen er tilfredsstillende, mens foreleser syns at det har vært vanskelig med kommunikasjonen med gruppa da de er såpass passive. Alle understreker at det er mulig å spørre om hva som helst. Emnet har ingen obligatoriske innleveringar, men studentene har fått tilbud om å levere oppgaver, noe kun et lite mindretall har benyttet seg av.

Studentene syns ikke at undervisningen eller gruppene burde ha vært obligatoriske da det er mange som kombinerer flere emner og ikke kan delta på all undervisning. Foreleser syns at det burde diskuteres hvorvidt undervisningen skulle være obligatorisk. Hun ville også ha ønsket seg mer tid til teori og mindre tid til grupper da emnet, etter hennes syn, har for lite undervisning til å få til en reell fordypning.

Konklusjon: Undervisningen fungerer stort sett godt, men man burde diskutere hvorvidt det er hensiktsmessig å bruke en så stor del av emneressursene gruppeundervisning i dagens form. Kanskje kan den reduseres og gjøres obligatorisk istedenfor å tilbys hele semesteret. Man bør også jobbe videre med samkjøringen mellom de to delene av emnet. Her virker det imidlertid som om man er på god vei.

6. Prøveordning/Eksamen

Emnet har ingen obligatoriske arbeidskrav, men to mulige prøveordninger: SPLA201 avsluttes med *6-timers skriftleg skoleeksamen med oppgaver frå båe pensumdelar. Dei to oppgåvene veg likt når karakteren blir sett. For at studenten skal få ståkarakter i emnet må oppgaver frå begge pensumdelar vera vurderte til ståkarakter*, mens SPLA251 avsluttes med en veiledet bacheloroppgave og muntlig eksamen. Det er obligatorisk å møte til veiledning to ganger i løpet av semesteret.

De fleste studentene velger skoleeksamen, og foreleser råder dem også til dette. De bestemmer seg tidlig i semesteret for hvilken vurderingsform de ønsker, men kan ombestemme seg fram til oppmeldingsfristen.

Konklusjon: Skoleeksamen virker som en grei vurderingsform, men jeg syns at man burde vurdere i alle fall én, helst to (en i hver del av emnet) obligatoriske innleveringer/framføringer/muntlig presentasjon i tillegg. Det vil kunne virke positivt inn på studentenes deltakelse i undervisningen.

7. Vurderingsprosessen som blir benyttet i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikke bestått.

SPLA201 har ingen obligatoriske arbeidskrav og skoleeksamen har kun intern sensur. Den skriftlige eksamenen inneværende semester består av to deler: a) grammatikk og b) español de América. Spørsmålene virker adekvate i forhold til undervisningen og nivået, men del a) framstår som atskillig mer arbeidskrevende enn del b).

SPLA251 har ekstern sensur i tillegg til intern. De to bacheloroppgavene som er levert dette semesteret er grundige og nokså omfattende, men viser også med tydelighet at det er vanskelig å skrive teoretisk om språk på dette nivået.

Det fins ingen sensorveiledninger i emnene.

Konklusjon: Eksamensordningen fungerer tilfredsstillende, men man bør diskutere vektingen av del a) og del b) på eksamen i SPLA201. Man bør videre vurdere å utarbeide sensorveiledning(er) for emnet da disse kan være til stor hjelp for både intern og ekstern sensor i forhold til å vite hva som forventes av studentene, og selvfølgelig også for studentene for at de skal ha klart for seg hva som forventes av dem, spesielt dersom de har tenkt til å klage på vurderingen. Sensorveiledningen kan også virke klargjørende for alle parter i forhold til hva man faktisk tester på eksamen.

8. Evalueringer

Det er ikke gjennomført emneevalueringer, verken midtveis eller i slutten av undervisningsperioden. Emnet har heller ingen studentrepresentant.

Konklusjon: Dette bør følges opp i tråd med Nokuts og UiBs egne anbefalinger.

9. I hvilken grad programsensor har deltatt i drøftinger i fagmiljøet om struktur og innhold i studieprogrammet og om de vurderingsmetodene som blir benyttet.

Programsensor har ikke deltatt i slike drøftinger.

10. Ev. særlige forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Ingen observerte eller innmeldte.

11. Rolla som programsensor

Gjennomføringen av emneevalueringen har blitt tatt godt i mot av den foreleseren som var til stede og studentene, og jeg har også fått tilsendt de nødvendige papirene fra administrasjonen. Det hadde imidlertid vært fint om jeg neste gang kunne ha fått til et møte med begge de involverte foreleserne og en litt større studentgruppe.

Trondheim, 19.05.2014

Ane Christiansen

Programsensorrappport for SPLA101 Spansk språk I (15 studiepoeng)

Vår 2014

Ane Christiansen, programsensor for spansk språk 2013-2016

1. Innledning

Rapporten baserer seg på gjennomgang av emnebeskrivelser, forelesningsplaner, forelesningsnotater, skriftlig eksamen, samtale med 25 studenter den 25.03 og med ansvarlig foreleser samme dag. Den har med punktene som er beskrevet i programsensormappen samt noen ekstra punkter jeg fant det naturlig å ta med.

Jeg starter denne rapporten med en kommentar til emnebeskrivelsen da momentene som påpekes her er med på å danne grunnlaget for den videre vurderingen.

2. Emnebeskrivelsen:

a) Mål og innhold: *SPLA101 omfatter grammatikk og praktisk språkbruk.* Her får man inntrykk av at emnet er delt i to: grammatikk og praktisk språkbruk.

Så sies det videre at *Grammatikkstudiet gir ei grundig innføring i moderne spansk språk og i praktisk språkbruk.* Er grammatikk, praktisk språkbruk og moderne spansk språk det samme eller forskjellige deler av emnet? Dette er forvirrende. Hvordan henger disse delene sammen og hva er forskjellen? Emnebeskrivelsen gir, under punktet Mål og innhold, inntrykk av at dette et rent grammatikkstudium (jf. *grammatikkstudiet*) hvor grammatikken skal hjelpe studentene til å bli bedre språkbrukere i praksis, mens foreleser har tolket det dit hen at praktisk språkbruk er (skriftlig) tekstforståelse hvor man skal trene på å produsere egne svar på spørsmål på spansk. Til sammenligning tolkes det praktiske aspektet i SPLA105 som oversettelse. Foreleser forteller videre at de ikke har jobbet med dette (tekstforståelse) i undervisninga, som kun har dreid seg om grammatikk, men at én del av en obligatorisk oppgave har vært tekstforståelse. Studentene tolker det praktiske som det faktum at det snakkes spansk i undervisningssituasjonen.

b) Læringsutbytte/resultat: *Studentane skal gjennom grammatikkstudiet og kurset i praktisk språkbruk vinna kunnskap om sentrale tema i og problemstillingar innan spansk språk og øva seg opp i bruk av språket. Studentane skal vera i stand til å bruka faglege kunnskapar på praktiske og teoretiske problemstillingar. Dei skal kunna vidareutvikla sin kunnskap, dugleik og forståing gjennom vidare studium og yrkesliv.*

Her ser det ut som om *kurset i praktisk språkbruk* er en egen del av emnet, men dette reflekteres derimot verken i pensum, undervisningsplanen, forelesningsnotatene eller det eg har kunnet tolke ut frå samtalene med studentene og foreleser.

Konklusjon: Ordlyden i emnebeskrivelsen er forvirrende. I tillegg er den, både punktet Mål og innhold og Læringsutbytte/resultat veldig generell og sier ikke noe konkret om hvilket læringsutbytte som forventes.

Mulig tiltak: Beskrivelsen bør tydeliggjøres slik at det klart framgår om emnet er todelt og innholder 1. et grammatikkstudium og 2. et kurs i praktisk språkbruk, og på hvilken måte og i 2

hvilken grad disse i tilfelle henger saman. Dersom man skal fortsette å tolke praktisk spansk som tekstforståelse, så bør dette i større grad reflekteres i pensum, undervisning og i utbyttebeskrivelsene.

Utbyttebeskrivelsen bør gjøres mer konkret. Et forslag er å ta utgangspunkt i forelesningsplanen som foreligger og så lage læringsutbyttebeskrivelsene ut fra denne.

Dersom man trenger noen konkrete beskrivelser av praktiske ferdigheter så vil jeg anbefale at man tar utgangspunkt i Europarådets nivåbeskrivelser. Både UiO og UiT refererer til dette rammeverket i sine utbyttebeskrivelser, og dette er noe UiB også bør vurdere. UiT har veldig konkrete læringsutbyttebeskrivelser og det kan være en idé å kikke på disse.

3. Læremiddel

Pensum i emnet består av to deler:

1) *Ana Beatriz Chiquito, 2009, Spansk referansegrammatikk* og 2) *Power Point-presentasjoner som vil bli lagt ut på Mi Side.*

Konklusjon: Pensum, både referansegrammatikken og PP-presentasjonene, er utelukkende teoretisk. Det gjenspeiler derfor den delen av emnet som omhandler grammatikk, men ikke den praktiske delen, hvilket betyr at en del av emnet, dersom det er todelt, ikke har noe definert pensum. Både for å reflektere den praktiske komponenten pensummessig og for at studentene skal kunne ha tilgang til relevante øvelser bør man vurdere å innlemme noe pensum som inkluderer oppgaver. En mulighet er å erstatte eller supplere referansegrammatikken på pensum med *Gramática didáctica del español* av Gómez Torrego, da forfatteren er den samme som for syntaksboken studentene møter i SPLA105 og henger naturlig sammen med denne, samt at det er en didaktisk grammatikk med øvelser med fasit til hvert temakapittel.

En annen mulighet, kanskje helst som anbefalt tilleggslitteratur er *Gramática básica del estudiante de español* av R. Alonso, A. Castañeda, P. Martínez, L. Miquel, J. Ortega og J. Plácido. Denne har en rekke illustrasjoner samt oppgaver med fasit på nivå A1, A2 og B1 og kan være en god (selv)hjelp for studenter som trenger litt ekstra støtte (se punkt 5 om forkunnskaper). En annen mulig oppgaveorientert bok er Ruiz Rufino, Maximino J. (2011): *50 nueces de lengua y unas notas de gramática* fra Unipub. Dersom praktisk språkbruk fortsatt skal tolkes som skriftlig tekstforståelse så bør man også vurdere å ha med en tekstsamling eller et kompendium på pensum.

4. Studieopplegg

Undervisningen består av ukentlige forelesninger og grupper. Ved semesterstart var studentene delt inn i tre grupper. Disse ble etter hvert redusert til to. Både studentene og foreleser er godt fornøyde med undervisningen og studentene syns at forelesningene er oversiktlige. Foreleser kunne ønske seg litt mer studentdeltakelse da det er de samme som svarer hver gang. Planen følges og det er greit å forberede seg. Studentene syns imidlertid at det var veldig travelt i begynnelsen og så litt for god tid mot slutten av semesteret. Gruppeundervisningen blir beskrevet som veldig god og nyttig av både studentene og foreleser. Studentene syns ikke at undervisningen burde ha vært obligatorisk, men mener det er tilstrekkelig med obligatoriske innleveringer, mens foreleser syns at dette er noe man burde ha vurdert da den praktiske kunnskapen foregår i gruppene og studentene ikke alltid kan like mye som de tror.

Konklusjon: Undervisningen fungerer tilfredsstillende, men man kan vurdere en lett omfordeling av stoffet som skal presenteres gjennom semesteret slik at læringstrykket blir noe jevnere fordelt. I tillegg bør man vurdere å gjøre gruppeundervisningen obligatorisk, eventuelt som ett av arbeidskravene, både med tanke på nytteverdien, men også for å kunne konkretisere og rettferdiggjøre den praktiske komponenten i emnet.

5. Forkunnskaper

Emnet har *[I]ngen formelle krav, men all undervisning skjer på spansk og føreset kunnskaper tilsvarende spansk innføringskurs eller spansk kunnskaper på språknivå 2 fra vidaregåande skule*. Studentene gir unisont uttrykk for at nivået var mye høyere enn de hadde forventet og ikke samsvarende med de forutsatte forkunnskapene (Spansk II fra vgs.). Jeg har ikke noe tall på dette, men studentene mener at mange faller fra pga. nivået. De skulle ønske seg en konkretisering av hva som forventes, krav om forkunnskaper og et tilbud om innføringskurs for dem som ikke har tilstrekkelige forkunnskaper. Også foreleser skulle ha ønsket seg en tydeligere definisjon av hvilke forkunnskaper som forventes. Det har ikke lyktes meg å finne noe klart svar på hvorfor forkunnskapene kun er anbefalte og ikke obligatoriske.

Konklusjon: Man bør vurdere å jobbe fram en test eller annen kartlegging av forkunnskaper, først og fremst for å bli bedre kjent med studentenes språklige utgangspunkt. Dette vil kunne gi et bilde av situasjonen både for studenter og forelesere og være et utgangspunkt for å diskutere forholdet mellom faktiske og ønskede forkunnskaper, samt hvorvidt disse skal være anbefalte, som i dag, eller gjøres obligatoriske. I tillegg bør man vurdere et intensivt innføringskurs i begynnelsen av semesteret for de som trenger det.

6. Prøveordning/Eksamen

Emnet avsluttes med en seks timers skoleeksamen. For å kunne avlegge eksamen må man bestå tre skriftlige arbeidskrav. Både studenter og foreleser er fornøyde med at emnet avsluttes med skoleeksamen, spesielt de av studentene som har avlagt (mappe)eksamen i SPLA105 er fornøyde med denne formen. Når det gjelder hjelpemidler (ordbøker) så var det en viss usikkerhet både hos studenter og foreleser om hvordan det fungerer i praksis med gjenstiftede grammatikkdelar.

Konklusjon: Skoleeksamen er en god vurderingsform på dette emnet. Det er også bra med tre arbeidskrav, men jeg syns at man bør vurdere å gjøre ett av arbeidskravene muntlig for å teste større bredde i studentenes kunnskaper samt å gi dem en enda bedre grunn til å delta aktivt i undervisningen. Det bør videre klargjøres hvilke ordbøker som er tillatt på eksamen og eventuelt hvilke deler av disse som skal stiftes eller limes igjen og hvordan dette skal sjekkes på selve eksamensdagen.

7. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentenes prestasjoner

Eksamen inneværende semester består at sju spørsmål hvorav det første (vektet til 20%) dreier seg om praktisk spansk og de resterende (80%) om grammatikk. Praktisk spansk testes i form av tekstforståelse (to spørsmål fra en spansk tekst som besvares på spansk) og oversettelse (én setning fra spansk til norsk), mens grammatikkspørsmålene stort sett er (grammatiske) 4

forklaringer av forskjellige ord brukt i den samme teksten som brukes til å teste tekstforståelse. Jeg har ikke lest noen besvarelser i emnet.

Konklusjon: Eksamen virker adekvat i forhold til pensum og forelesningene. Jeg tror imidlertid at det kan være hensiktsmessig å se i hvilken grad spørsmålene i oppgave 1 faktisk tester tekstforståelse. De kan enkelt besvares ved kun å klippe ut deler av teksten de er ment å forstå og det er således vanskelig å vite om studentene faktisk har forstått den eller ikke. En eventuell diskusjon om dette henger sammen med diskusjonen om hva praktisk spansk egentlig er, jamfør punkt 2.

8. Vurderingsprosessen som blir benyttet i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikke bestått.

Fra emnebeskrivelsen: *Ved sensur av emnet nyttar ein karakterskalaen A-F, der F er stryk.* Det er ikke utarbeidet noen sensorveiledninger for emnet, men ekstern sensor benyttes.

Konklusjon: Man bør vurdere å utarbeide sensorveiledning(er) for emnet da disse kan være til stor hjelp for ekstern sensor i forhold til å vite hva som forventes av studentene, og selvfølgelig også for studentene for at de skal ha klart for seg hva som forventes av dem, spesielt dersom de har tenkt til å klage på vurderingen. Sensorveiledningen kan også virke klargjørende for alle parter i forhold til hva man faktisk tester på eksamen.

9. Evalueringer

Det er ikke gjennomført emneevalueringer, verken midtveis eller i slutten av undervisningsperioden.

Konklusjon: Dette bør følges opp i tråd med Nokuts og UiBs egne anbefalinger.

10. I hvilken grad programsensor har deltatt i drøftinger i fagmiljøet om struktur og innhold i studieprogrammet og om de vurderingsmetodene som blir benyttet.

Programsensor har ikke deltatt i slike drøftinger.

11. Ev. særlige forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Ingen observerte eller innmeldte.

12. Rolla som programsensor

Gjennomføringen av emneevalueringen har blitt tatt godt i mot av foreleser og studenter, og jeg har også fått tilsendt de nødvendige papirene fra administrasjonen.

13. Generelt

Det er ikke lagt opp til noe samarbeid eller noen overgang mellom SPLA101 og SPLA105, og disse kan også tas i tilfeldig rekkefølge. Kanskje bør man vurdere en større grad av samkjøring og/eller påbygging mellom disse slik at språkemnene i større grad framstår som en helhet med en logisk rekkefølge og progresjon. Et annet tema man kanskje bør diskutere er frafall. Det har i senere tid vært flere medieoppslag om frafall fra språkstudier i Norge, spesielt om tidligere spanskelever som mislykkes som spanskstudenter (DN 23. og 27.01.14, Under dusken 30.01.14, Utdanningsnytt 04.03.14), og man må anta at det er i begynnelsen av

språkstudiet at frafallet er størst. I følge studentene har dette emnet stort frafall, mens foreleser syns det virker som om det er mindre frafall enn tidligere. Med tanke på tilbakemeldingene om nivå/forkunnskaper, så er frafall og mulige tiltak kanskje et tema som bør diskuteres i forlengelsen av dette.

Trondheim 19.05.2014
Ane Christiansen